

NEJLEPŠÍ PRÁŽDNINY

Kateřina Halászová
Ilustrovala Anna Bergmannová

FRAGMENT

Nejlepší prázdniny

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Kateřina Halászová
Nejlepší prázdniny – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

NEJLEPŠÍ PRÁZDNINY

Kateřina Halászová

ilustrovala Anna Bergmannová

FRAGMENT

Text © Kateřina Halászová, 2023
Illustrations © Anna Bergmannová, 2023

ISBN tištěné verze 978-80-253-6226-6
ISBN e-knihy 978-80-253-6229-7 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

*Věnováno všem dětem, kteří to s námi
dospělými nemají vždy snadné.*

Začaly prázdniny!

Pro většinu dětí to byla skvělá zpráva. Tom Veselý mezi ně ale nepatřil. Ano, mohl mít radost jak z výborného vysvědčení ve škole, tak z myšlenky na dva dlouhé měsíce volna, kdy nebude muset ráno brzo vstávat, ale přestože se jmenoval Veselý, veselý vůbec nebyl. Rodiče kvůli práci

museli zrušit rodinnou dovolenou! Oba byli vědci a zrovna pracovali na něčem důležitém, co ani kvůli prázdninám nemohli přerušit. Snažili se Tomovi situaci vysvětlit a slíbili mu dlouhou zimní dovolenou na horách, ale ani to mu náladu nezvedlo. Vlastně si teď připadal stejně jako táta každý rok, když se dozví rozpočet. Tom nevěděl, co přesně to znamená, ale představoval si, že se v práci rozpočítávají (těžko říct, jestli používají „Plave mýdlo po Vltavě” nebo „Ententyky”). A ten, kdo vyhraje, může pak celý rok dělat jen to, co ho baví. Tomův táta evidentně ještě nikdy nevyhrál a Tom se teď cítil stejně jako on. Nebude moct dělat celé prázdniny jen to, co ho baví! Bude trčet na dvorku za domem, který má sice rád, ale v porovnání s tábořením, výlety na kole, skákáním do přehrady nebo zdoláváním horských vrcholů to byla malá útěcha. A nemůže jet ani za babičkou na Moravu, protože je zrovna po operaci kyčle a spíš by se musel starat on o ni než ona o něj. Vůbec si nedovedl představit, jak prázdniny stráví. Každý víkend měl sice přislíbený výlet, ale ostatní dny bude muset trávit pod dohledem jejich sousedky Macháčkové. Ta mu jistě přichystá skvělé obědy, ale jinak s ní velká zábava není.

Od kamarádů postupně zjišťoval, že všichni se hned po vysvědčení rozjedou na chaty, chalupy, pod stany, k rybníku, k moři nebo na hory.

„Jen já budu trčet doma,” posteskl si a vydal se na dvůr.

Byl plný vzrostlých listnatých stromů, jírovců, které každý podzim dělaly radost dětem z okolí svými plody – kaštany.

Koruna jednoho z nich byla perfektní pro dětský domek ve větvích, a tak se rodiče dětí z okolí rozhodli ho společně postavit. Byl ze dřeva,

měl dlouhý žebřík a děti si ho samy nabarvily a vyzdobily. Po škole se v něm scházely a hrály různé hry. Tentokrát ale Tom do domečku nijak nespěchal. Věděl, že se tam s nikým z kamarádů nepotká.

Pomalou a zamyšleně stoupal po žebříku.

„Čau!“ řekla mu zvesela Ema Motýlková, která v domečku seděla.

Tom se tak lekl, že málem spadl.

„Co tady děláš?“ zeptal se místo pozdravu.

„Sedím,“ odpověděla Ema a pohodila hlavou, až se jí rozhoupaly motýlkové náušnice. Nejenže se jmenovala Motýlková, ale motýly měla opravdu ráda. Nosila je na tričku, ponožkách, čepici, batohu i sponkách ve vlasech. Tomovi to přišlo hrozně dětinské.

Nikdy s Emou moc nekamarádil, i když chodili do stejné třídy. Možná ho odrazovali právě ti motýli. Anebo to, že se k nim nikdy nepřidala, když o přestávkách hráli na honěnou nebo házeli houbou na tabuli. Radši si někde v klidu kreslila ty svoje motýly.

„Proč nejsi někde na prázdninách?“ zeptal se Tom.

Ema si povzdechla a zesmutněla. Snažila se na tu nespravedlnost zapomenout, ale Tomův dotaz jí vše připomněl. A tak se nadechla a spustila: „Nikam nejedeme. Kvůli bráchovi. Máma říká, že je to s ním dost náročné, tak chce zůstat doma. Jedna babička je na cestě kolem světa a druhá je na Slovensku. A to je prý podle mámy dost daleko. On je totiž táta ze Slovenska... Víš, že Slovensko a Česko byly nejdřív spojené v Československo a to se potom rozdělilo na dvě republiky? A víš kdy?“ Nečekala, že by to Tom věděl, takže hned dodala: „V roce 1993.“